

## [Arentoft.]

ske eller religiøse særinteresser, men udelukkende på et humanitært grundlag. I øvrigt modtager Svalerne ingen form for statsstøtte.

U-landsforeningen Svalerne ledes og drives udelukkende på frivillig basis, og det er indtil videre lykkedes at undgå ansættelse af fastlønnet personale.

U-landsforeningen Svalerne har sammen med Svalorna i Lund og den indiske datterorganisation „Swallows in India“ ansvaret for fire langsigtede u-landsprojekter i Indien og Bangladesh. I disse projekter dækker arbejdsområderne alt fra børnehaveskole, voksenundervisning, syge- og sundhedspleje til landbrug og erhvervsdannende undervisning.

I oplysningsarbejdet i Danmark er målet at pege på den sociale ulighed mellem vort velfærdssamfund og udviklingslandene og på de alvorlige konsekvenser af denne ulighed for herigennem at skabe solidaritet med u-landenes fattige befolkningsmasser og et personligt engagement.,,

Jeg vil gerne gentage:

„et personligt engagement omkring kravet om en forbedret u-landsbistand.

Arbejdet finansieres af private mennesker i Skandinavien og kun ved et personligt engagement lærer man at forstå det fælles ansvar for den udvikling, som vi selv er en del af.“

## Stinus (RV):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for svarene. Som hr. Gert Petersen gjorde det, vil jeg også give udtryk for glæde over den centrale placering, FN-spørgsmålene havde fået i udenrigsministerens redegørelse. Jeg vil også give udtryk for glæde over, at FN vil stå i centrum på det nordiske udenrigsministtermøde.

Jeg er specielt tilfreds med udenrigsministerens løfte om, at regeringen vil tage op til overvejelse, hvad der kan gøres for at undgå et modsætningsforhold mellem rige og fattige lande både på den 30. generalforsamling og den 7. ekstraordinære generalforsamling. Jeg håber, at folketinget vil blive holdt underrettet om disse overvejelser og om forløbet af de planlagte koordinationsmøder forud for samlingen og også i god tid vil blive orienteret om de danske reservationer.

Udenrigsministerens tanke om at ville indbyde de udenrigspolitiske ordførere til en drøftelse, så snart beretningen fra FN's 29. generalforsamling foreligger, betragter det radikale venstre som et overordentlig positivt initiativ. En sådan drøftelse af beretningen fra den 29. generalforsamling vil være en god begyndelse til forberedelserne til den parlamentariske deltagelse i den 30. generalforsamling og eventuelt den 7. ekstraordinære generalforsamling.

Udenrigsministeren sagde, at der ikke bliver sagt noget i FN som fælles EF-indlæg eller stemmeforklaringer, uden at der er enighed om det. Jeg må så tilføje: enighed mellem hvem? For af praktiske grunde — og jeg understreger af praktiske grunde, ikke af ond vilje — er det næsten umuligt at få fælles EF-indlæg til drøftelse blandt FN-delegationens parlamentariske medlemmer, og det er utilfredsstillende.

Udenrigsministeren har som nye modtagerlande af dansk udviklingsbistand nævnt Guinea-Bissau og Moçambique og Angola, når de to sidstnævnte lande opnår selvstændighed i henholdsvis juni og november. I det notat, som den 6. ds. blev forelagt rådet for interenationalt udviklingssamarbejde, hedder det bl. a.: „Bistanden til Angola, Guinea-Bissau og Moçambique må anses for at være et område, der er egnet til et snævert nordisk samarbejde.“ Det radikale venstre mener, at man fra dansk side bør gøre sig store anstrengelser for at få et sådant nordisk samarbejde etableret. En fællesnordisk indsats i de tre tidligere portugisiske områder vil kunne blive af overordentlig stor betydning for disse landes udvikling både økonomisk og politisk. Det vil være af stor betydning ikke mindst for Moçambiques og Angolas vedkommende, som er placeret så tæt ved Sydafrika.

Det radikale venstre kan tilslutte sig det, der af hr. Kjeld Olesen og af hr. Gert Petersen er sagt om Chile. På den baggrund er vi meget tilfredse med udenrigsministerens svar.

Lad mig endelig sige nogle ord i anledning af hr. Arentofts første indlæg. Hr. Arentoft oplyste, at det var fremskridtspartiets holdning, at dansk bistand til udviklingslandene bør indskrænkes til frivillige bidrag, og at statslige bidrag indskrænkes til hjælp i akutte katastrofesituationer. For første